

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

Pr-197/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Julijani Ponoš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HRVOJA GOSTIĆA iz Dugopolja, Jurja Dalmatinca 8., OIB: 43708502168, zastupanog po pun. Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika CENTAR ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE JURAJ BONAČI, Brune Bušića 30, Split, OIB: 00475993244, zastupanog po pun. Frani Sikirici, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 18. lipnja 2026. godine u nazočnosti zamj. pun. tužitelja i zamj. pun. tuženika, dana 14. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1.2.2018.godine do 28.2.2024.godine u ukupnom iznosu od 142,39 EUR bruto sa zakonskom zateznom kamatom do 31.prosinca 2022.godine po stopi koja se određuje prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, te od 1.siječnja 2023.godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena; a koja na iznos od:

- od 10,32 EUR teče od 15. lipnja 2022.godine do isplate,
- od 32,71 EUR teče od 15. srpnja 2022. godine do isplate,
- od 4,78 EUR teče od 15. kolovoza 2022. godine do isplate,
- od 8,83 EUR teče od 15. rujna 2022. godine do isplate,
- od 1,73 EUR teče od 15. studenog 2022. godine do isplate,
- od 0,11 EUR teče od 15. siječnja 2023. godine do isplate,

- od 16,61 EUR teče od 15. ožujka 2023. godine do isplate,
- od 14,44 EUR teče od 15. travnja 2023. godine do isplate,
- od 4,14 EUR teče od 15. svibnja 2023. godine do isplate,
- od 17,42 EUR teče od 15. lipnja 2023. godine do isplate,
- od 3,27 EUR teče od 15. srpnja 2023. godine do isplate,
- od 28,03 EUR teče od 15. listopada 2023. godine do isplate; bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 577,95 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena; dok se odbija zahtjev tužitelja da se naloži tuženiku ovaj parnični trošak isplatiti na račun punomoćnice tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568.

Obrazloženje

1. Dana 10.ožujka 2023.godine zaprimljena je tužba u kojoj se navodi da je tužitelj zaposlen kod tuženika na radom mjestu medicinske sestre/ medicinski tehničar. Tuženik da je tužitelju zbog pogrešnog načina obračuna u posljednjih pet godina pogrešno isplatio i obračunao naknadu plaće. Tužitelju da je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost socijalne skrbi (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Sukladno odredbama ZOR-a, KU-a i TKU-a tužitelju da se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u otežanim uvjetima rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi). Odredbama iz čl.43.KU-a (NN 32/2017), odnosno čl.51.KU-a (NN 61/2018, 3/2019) da je propisano da plaću zaposlenika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika da čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Dodaci na osnovnu plaću da su uvećanja plaća, dodaci za posebne uvjete rada, položajni dodaci i stimulacija. Odredbama iz čl.45.KU-a (NN 32/2017), odnosno čl.53.KU-a (NN 61/2018, 3/2019) da je propisano da će se osnovna plaća uvećati za rad noću 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za dvokratni rad s prekidom od 90 min i duže 10%, za smjenski rad 10%, za rad u turnusu 10%, za rad samo u drugoj smjeni 10%. Odredbama iz čl.46.KU-a (NN 32/2017), odnosno čl.54.KU-a (NN 61/2018, 3/2019) da je propisano da će se osnovna plaća uvećati s osnova uvjeta rada medicinskoj sestri za brigu o zdravlju odraslih osoba s težim invaliditetom (težim tjelesnim, intelektualnim, mentalnim, osjetilnim ili višestrukim oštećenjima), te djece s težim tjelesnim, senzoričkim, komunikacijskim, intelektualnim ili višestrukim teškoćama, na smještaju u domovima socijalne skrbi za 25%. Obzirom na činjenicu da tužitelj radi u otežanim uvjetima rada, smjenskom radu, prekovremeno, noću,

subotom itd., to da mu sukladno čl.94 ZOR-a (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22) pripada pravo na povećanu plaću. U spornom razdoblju tuženik da je tužitelju pogrešno obračunao osnovnu plaću i dodatke na plaću za sve odrađene sate, ne primjenjujući na pravilan način prethodno citirane propise kojima je reguliran način obračuna osnovne plaće i dodataka, a posebno zanemarujući činjenicu da se dodaci na osnovnu plaću međusobno ne isključuju o čemu je i VSRH na sjednici od 09.prosinca 2019.g. zauzeo stav da radnici koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada i druga uvećanja, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu. Prethodna činjenica da ima za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad (bolovanje). Također, neovisno o pogrešno obračunatoj osnovnoj plaću i dodatke na plaću za sve odrađene sate, tuženik da je pogrešno obračunao i naknadu za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja. Naime, sukladno odredbi iz čl.81.ZOR-a, radnik da ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, odnosno sukladno odredbama čl.58.st.1.TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020), odnosno čl.57.st.1.TKU-a (NN 56/22, 127/22) radnik da ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Dakle, prilikom izračuna naknade za godišnji odmor i bolovanje da je mjerodavna ostvarena prosječna plaća za tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem se koristi godišnji odmor ili bolovanje. Međutim, Centralni obračun plaća (dalje: COP) za izračun prosječne plaće da ne koristi ostvarenu punu bruto plaću u prethodna tri mjeseca kako to ZOR i TKU nalaže, čime se zaposlenicima u javnom sektoru javljaju razlike u plaći po osnovi godišnjeg odmora i bolovanja. Prema tome, tužitelj ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto iznosu, jer je tuženik pogrešno obračunao osnovnu plaću i sve dodatke na plaću, te da je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje. Okolnost da je u konkretnom slučaju tuženik pogrešno obračunavao i isplaćivao plaću svojim radnicima, da proizlazi iz odluke Općinskog suda u Splitu posl.br.Pr-3068/2020 od 7.ožujka 2023.godine koji je vođen protiv tuženika radi isplate razlike plaće. Tužitelj podnosi stupnjevit tužbu, navodi da ne raspolaže sa svim potrebnim podacima i dokumentacijom za postavljanje određenog zahtjeva, pa postavlja manifestacijski zahtjev i predlaže da sud naloži tuženiku dostavu specificirane dokumentacije za period od 1.veljače 2018.godine pa nadalje.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik navodi da je tužbeni zahtjev u cijelosti neutemeljen, te se stoga predlaže naslovljenom sudu odbiti isti kao neosnovan i tužitelja osuditi na snalaganje parničnog troška kojeg je ovim postupkom izazvao tuženiku. Predmetnom tužbom tužitelj da potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene plaće za razdoblje od 1. 2. 2018.godine nadalje navodeći kako mu je u tom razdoblju tuženik pogrešno obračunao osnovnu plaću i dodatke na plaću na sve odrađene sate, ne primjenjujući na pravilan način odredbe Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi i Zakona o radu. Tuženik ističe kako su tvrdnje tužitelja o pogrešnom obračunu plaće neosnovane. Tuženik da je u utuženom razdoblju pravilno obračunao i isplatio tužitelju osnovnu plaću i sve dodatke na plaću, a sve sukladno odredbama Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama, Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi i Zakona o radu. Tuženik ujedno ističe prigovor zastare za sva potraživanja dospjela prije 10.3. 2018.godine.

3. Postupajući po nalogu suda, tužitelj svojim podneskom od 23.travnja 20225.godine postavlja određen tužbeni zahtjev, potražuje iznos od ukupno 584,00 EUR bruto na ime razlike plaće i naknade plaće, za razdoblje od 1.veljače 2018.godine do 28.veljače 2024.godine, sa zakonskim zateznim kamatama, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

4. Svojim podneskom od dana 29.kolovoza 2025.godine, nakon što je sud proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, tužitelj uređuje svoj tužbeni zahtjev, sukladno nalazu i mišljenju vještaka te potražuje iznos od ukupno 142,39 EUR bruto za razdoblje od 1.veljače 2018.godine do 28.veljače 2024.godine, sa zakonskim zateznim kamatama.

5. U postupku su izvedeni dokazi pregledom radnopravne dokumentacije za tužitelja te je izveden dokaz vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji za financije, računovodstvo i poreze Ines Lozić, dipl.oec. (za Centar za vještačenje d.o.o.).

6. Stranke su popisale parnični trošak.

7. Zahtjev tužitelja je osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju bio u radnom odnosu kod tuženika i da je radio medicinske sestre/medicinskog tehničara.

9. Među strankama je sporno je li tuženik pogrešno obračunao pa time isplatio umanjenu plaću tužitelju po osnovi prekovremenog rada za rad noću, subotom, nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, po osnovi dodatka za posebne uvjete rada za sve odrađene sate i po osnovi naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

10. Tužitelju je radni odnos reguliran Zakonom o radu ("Narodne novine" br., 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23., 64/23., dalje: ZR), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 128/17., 47/18., 123/19., 66/2020., dalje: TKU/17, "Narodne novine" br. 56/22., 127/22., dalje: TKU/22), Kolektivnim ugovorom za djelatnost socijalne skrbi ("Narodne novine" br. 61/18., dalje KU).

11. Odredbom čl. 90. st. 3. KU-a propisano je da se plaća sastoji od osnovne odnosno ugovorene plaće, dodataka i ostalih primitaka. Dodaci iz stavka 3. točke 2. toga članka, u smislu toga Zakona, su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu razmjerno odrađenim radnim satima pod određenim uvjetima (otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.) i koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnoga staža i sl.), odnosno koje u skladu s propisanim, utvrđenim ili ugovorenim kriterijima i visini ostvaruje ovisno o ostvarenim rezultatima poslovanja i radnoj uspješnosti (stimulacija i sl.) (stavak 4.). Poslodavac je dužan dodatke iz stavka 3. točke 2. ovoga članka obračunati u iznosu i na način koji je utvrđen posebnim propisom, kolektivnim

ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, pri čemu povećanje plaće iz članka 94. stavka 1. ovoga Zakona ne smije obračunati na iznos manji od iznosa minimalne plaće u skladu s posebnim propisima (stavak 5.).

12. Odredbom čl. 52. TKU/22 propisano je da se osnovna plaća zaposlenicima u javnim službama uvećaje za rad noću 40 %; za prekovremeni rad 50 %; za rad subotom 25 %; za rad nedjeljom 35 %; za smjenski rad 10 %. Za rad u dane blagdana, neradnih dana utvrđenih zakonom i rad na dan Uskrsa, zaposlenik ima pravo na plaću uvećanu za 150 % (točka 7.). Dodaci iz ovoga članka međusobno se ne isključuju, osim kumuliranja uvećanja plaće s osnova dvokratnog rada i smjenskog rada u istom danu (točka 10.). Svaki od dodataka iz stavka 1. ovoga članka obračunava se na osnovnu bruto plaću za odrađene sate te se tako dobiveni iznosi zbrajaju (točka 11.). Tako i u čl. 53. KU.

13. Odredbom čl. 53. TKU/22 propisano je da se zaposleniku u javnim službama, koji radi na poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na posebni dodatak na plaću (stavak 1.), a da će se radna mjesta s posebnim uvjetima rada i pripadajuću visina posebnih dodataka na plaću za svako takvo mjesto utvrditi granskim kolektivnim ugovorima (stavak 2.).

14. Odredbom čl. 54. KU-a pod točkom 1. 1. a) propisano je da zaposleniku za njegu odraslih osoba s težim invaliditetom (težim tjelesnim, intelektualnim, mentalnim, osjetilnim ili višestrukim oštećenjima), te djece s težim tjelesnim, senzoričkim, komunikacijskim, intelektualnim ili višestrukim teškoćama, na smještaju ili boravku u domovima socijalne skrbi – za 25%, osnovna plaća uvećati s osnova uvjeta rada.

15. Među strankama nije sporno da tužitelj radi na radnom mjestu medicinske sestre/medicinskog tehničara, sa djecom s težim tjelesnim, senzoričkim, komunikacijskim, intelektualnim ili višestrukim teškoćama, na smještaju ili boravku u domovima socijalne skrbi pa time ostvaruje pravo na uvećanje plaće s osnova uvjeta rada.

16. Nadalje, među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju radio i u prekovremenom radu pa time ostvaruje pravo na uvećanje plaće s osnova prekovremenog rada, a koji sati prekovremenog rada se trebaju uvećati i s osnova uvjeta rada jer se dodaci međusobno ne isključuju.

17. Nadalje, ukoliko se utvrdi da je tuženik pogrešno obračunao i isplatio plaću tužitelju za utuženo razdoblje, to će imati utjecaj na obračun i isplatu naknade plaće. Navedeno stoga, što prema čl. 56. st. 1. KU-a (tako i u čl. 57. st. 1. TKU/22) zaposleniku koji je odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje pa ako je plaća tužitelja pogrešno obračunata za prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je tužitelj započeo bolovanje, tada će i naknada plaće biti pogrešno obračunata i isplaćena.

18. Slijedom navedenog, sud je po prijedlogu tužitelja izveo dokaz financijskim vještačenjem kako bi se utvrdilo je li tuženik ispravno obračunao i isplatio tužitelju ostvareni rad u utuženom razdoblju.

19. Stalni sudski vještak za knjigovodstvo i financije dipl.oec. Ines Lozić u svom nalazu i mišljenju navodi:

„Kolektivni ugovor za djelatnost socijalne skrbi (NN 32/2017, 61/2018) u članku 43. odnosno članak 51. Kolektivni ugovor za djelatnost socijalne skrbi (NN 61/2018, 3/2019) propisuje da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću, kako slijedi:

Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža.

Dodaci na osnovnu plaću su uvećanja plaća, dodaci za posebne uvjete rada, položajni dodaci i stimulacija.

Posebni uvjeti rada

Kolektivni ugovor za djelatnost socijalne skrbi (NN 32/2017, 61/2018) u članku 46., kasnije (NN 61/2018, 3/2019) u članku 54. propisuje da će se radniku za njegu odraslih osoba s težim invaliditetom (težim tjelesnim, intelektualnim, mentalnim, osjetilnim ili višestrukim oštećenjima), te djece s težim tjelesnim, senzoričkim, komunikacijskim, intelektualnim ili višestrukim teškoćama, na smještaju ili boravku u domovima socijalne skrbi osnovna plaća uvećati s osnova uvjeta rada za 25%.

Uvećanje plaće

Kolektivni ugovor za djelatnost socijalne skrbi (NN 32/2017, 61/2018) u članku 45. odnosno članku 53. Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi (NN 61/2018, 3/2019) propisuje da se osnovna plaća radnika uvećava:

- za rad noću 40%

- za rad subotom 25%

- za rad nedjeljom 35%

- za prekovremeni rad 50%

- za rad u drugoj smjeni 10%, ako radnik radi u smjenskom radu ili turnusima.

Naknada plaće za godišnji odmor i bolovanje

Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020) u članku 37. navodi da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radniku isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu odnosno u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), ako je to povoljnije za zaposlenika. Nadalje, Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 56/2022, 127/2022, 58/2023, 128/2023) u istom članku navodi: 5. Za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije.

Pod ostvarenim plaćama u prethodna tri mjeseca smatraju se plaće ostvarene za rad u tri mjeseca koja prethode mjesecu korištenja godišnjeg odmora.

Ako je u prethodna tri mjeseca zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek iz stavka 5. ovoga članka. Također propisuje da ako je u prethodna tri mjeseca zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek.

Nadalje, članak 47. Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi (NN 32/2017, 61/2018), kasnije članak 56. (NN 61/2018, 3/2019), regulira da ako je radnik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Od 01. svibnja 2022. godine Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN 56/2022) u čl. 57 navodi da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% njegove plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu ili u visini 85% njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ako je to povoljnije za zaposlenika, odnosno ako je u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojemu je započeto bolovanje zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek.

Utvrđeno stanje iz dostavljene dokumentacije

Pri izradi nalaza i mišljenja korištene su Obračunske isprave za isplatu plaće-naknade (platne liste) za razdoblje 01.02.2018. do 28.02.2024. godine.

Uvidom u platne liste razvidno je da je tuženik tužitelju na sate rada obračunavao uvećanja zavisno da li su odrađeni subotom, nedjeljom, na dane blagdana, odnosno zavisno od toga da li su isti odrađeni u noćnom dijelu dana i u drugoj smjeni.

Izračun visine potraživanja

U nastavku se u Tabeli 1. iskazuje visina potraživanja tužitelja po osnovi dodatka za posebne uvjete rada, na način da su utvrđeni sati na koje je navedeni dodatak obračunati na Obračunskim listama te preostali efektivno odrađeni sati na koje predmetni dodatak nije obračunati.

Izračun svakog posebnog dodatka izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednosti osnovne plaće. Naime, za svaki mjesec utvrđena je vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada i broj prekovremenih sati. Osnovna plaća i broj prekovremenih sati u svakom mjesecu nisu osporavani te su preuzeti iz platnih lista tuženika koje prileže spisu.

Slijedom navedenog, visina pojedinog dodatka za jedan prekovremeni sat tužitelja jednaka je propisanom postotku svakog dodatka obračunatog na vrijednost osnovne plaće za sat rada. U nastavku se daje izračun visine dodatka po mjesecima obračunate na sate prekovremenog rada.

S obzirom da je u utuženom razdoblju do prosinca 2022. godine službena valuta u RH bila kuna dok je na dan izrade vještačenje službena valuta euro, vještak će inicijalno, informativno, sve izračune izvršiti u valuti koja je bila izvještajna i obračunska te u kojoj su izvršena plaćanja u utuženom razdoblju. Nadalje, vještak će iznose utvrđene u izvještajnoj valuti u utuženom razdoblju preračunati u službenu valutu RH na dan izrade vještačenja, primjenom odredbi čl. 7. i 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 57/22, 88/22) kao i primjenom fiksnog tečaja konverzije kune u euro temeljem Odluke o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 85/2022) koji iznosi 7,53450 kuna za jedan euro.

MIŠLJENJE

Na zahtjev Naslova izvršen je uvid u predmetni spis sa dokumentacijom koja je stavljena na raspolaganje vještaku. Na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještak daje mišljenje na postavljeno pitanje:

Za razdoblje od 01.02.2018. do 28.02.2024. godine:

- potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada iznosi 119,06 EUR,
- manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunatih dodataka na prekovremeni rad, iznosi 23,33 EUR,

slijedom čega ukupno potraživanje tužitelja koje proizlazi iz neobračunatih dodataka na prekovremeni rad iznosi 142,39 EUR.“

20. Sud prihvaća u cijelosti nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ines Lozić, vještvo je stručno, logično i uvjerljivo i vještak je u cijelosti odgovorila na zadatak vještačenja, tužitelj je sukladno nalazu i mišljenju konačno i uredio svoj tužbeni zahtjev tako da isti glasi kao u izreci ove presude. Dakle, temeljem svih izvedenih dokaza, primjenom citiranih odredbi, tužitelju pripada pravo na neobračunate dodatke za posebne uvjete rada u iznosu od 119,06 EUR te manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunatih dodataka na prekovremeni rad u iznosu od 23,33 EUR; a što ukupno zbrojeno daje upravo zatraženi iznos od 142,39 EUR bruto koji pripada tužitelju za utuženi period.

21. Na dosuđene mjesečne iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog dijela iznosa, 15-og dana u idućem mjesecu do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14), bez zatezne kamate na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanima u dosuđenim iznosima razlike u bruto plaći, a slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

22. Prigovor zastare koji je izjavio tuženik nije osnovan. Naime, tužba je podnesena dana 10.ožujka 2023.godine, a najraniji iznos razlike plaće odnosno naknade plaće

dospijeva 15.lipnja 2022.godine, kako potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju u roku od pet godina (čl. 139. ZR-a), prigovor zastare izjavljen od strane tuženika nije osnovan.

23. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), obistinjeni trošak tužitelju odnosi se na trošak sastava tužbe; sastava podnesaka od 23.travnja 2025.godine i 29.kolovoza 2025.godine; zastupanja na ročištima održanim dana 10.srpnja 2025.godine i 18.lipnja 2026.godine; za svaku radnju po 25 bodova (s obzirom na v.p.s. od 142,39 EUR); što uz vrijednost boda od 2,00 EUR daje iznos od 250,00 EUR. Na ovaj iznos valjalo je dodati i 25% PDV-a u iznosu od 62,50 EUR, kao i trošak vještačenja u iznosu od 265,45 EUR; tako da je konačno na ime naknade parničnog troška potrebnog za vođenje postupka tuženik obavezan isplatiti tužitelju iznos od 577,95 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate. Preostali trošak tužitelju nije priznat jer nije bio potreban za vođenje postupka. Za navesti je i to da je tužitelj ispustio punomoć svom punomoćniku za zastupanje u ovom postupku, ovlastio ga je da ga zastupa u ovom postupku i da na svoj račun prima troškove postupka. Sud drži da zahtjev nije osnovan u dijelu kojim se traži da se naloži tuženiku parnični trošak isplatiti na račun punomoćnika tužitelja, taj dio zahtjeva valjalo je odbiti i odlučiti kao u izreci ove odluke, tuženik je obavezan ovom odlukom trošak naknaditi tužitelju. Naime, u punomoći za zastupanje, između ostalog, navedeno je da je punomoćnik tužitelja ovlašten primati novac i novčane vrijednosti i o tome izdavati potvrde, međutim, sud drži da se ne može odlukom suda naložiti tuženiku trošak koji pripada stranci u postupku isplatiti punomoćniku stranke na račun punomoćnika. Radi se o odnosu između stranke i punomoćnika, ali to za tuženika ne proizvodi obvezu platiti parnični trošak na račun punomoćnika, tako nešto se tuženiku ne može naložiti odlukom suda, pa i u slučaju postojanja punomoći takvog sadržaja. Punomoćnik je ovlašten primati novac za stranku ukoliko mu to protivna stranka dobrovoljno plati, ali nije ovlašten tražiti da sud odlukom naloži drugoj stranci da novac isplati na račun punomoćnika tužitelja po odluci suda, a ne stranci kojoj taj trošak pripada po odluci suda. Takvu obvezu za tuženika vezano za odluku suda ne može proizvesti punomoć tužitelja ispuštena punomoćniku tužitelja. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove odluke i po ovom pitanju.

U Splitu, 14. srpnja 2026. godine

S U D A C

Julijana Ponoš

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda u tri primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-b0678**

Kontrolni broj: **04f4c-9cf29-3c6e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.